

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 175/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **PharmTrade Holding Ltd.**, Unit 2, Level 3, Gate Village Building 08, DIFC, Dubaj, Spojené arabské emiráty, zastúpený doc. JUDr. Zuzanou Mlkvou Illýovou, PhD., advokátkou, Grösslingová 6 – 8, Bratislava 1, proti uzneseniu Krajského riaditeľstva Policajného zboru Prešov, odboru kriminálnej polície ČVS: KRP-44/2-VYS-PO-2022 zo 16. januára 2025, uzneseniu Okresnej prokuratúry Prešov č. k. 1 Pv 381/22/7707-68 z 20. marca 2025 a proti upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. 4KPt 486/23/7700-33 z 31. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd v záhlaví označeným uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru Prešov, odboru kriminálnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo PZ“ alebo „vyšetrovateľ“) zo 16. januára 2025, uznesením Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej len „okresná prokuratúra“) zo 16. apríla 2025 (správne z 20. marca 2025, pozn.) a upovedomením Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) z 31. júla 2025 vo veci zastavenia trestného stíhania vedeného na základe trestného oznámenia sťažovateľa. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenia a upovedomenie zrušiť, vec vrátiť krajskej prokuratúre na ďalšie konanie a uplatňuje si náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Na základe trestného oznámenia oznamovateľa [REDAKOVANÉ] bolo uznesením vyšetrovateľa z 29. júna 2022 začaté trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, ktorý bol neskôr v roku 2024 po zmene právnej úpravy

prekvalifikovaný na zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

3. Podstata skutku spočívala v tom, že 20. mája 2021 v Prešove osoba vystupujúca ako člen predstavenstva spoločnosti PharmTrade Holding Ltd. v postavení prevádzajúceho uzavrela s nadobúdateľom [REDACTED] [REDACTED] zmluvu o prevode akcií akciovej spoločnosti Pharm Trade, a.s., predmetom ktorej bol bezodplatný prevod 90 kusov listinných akcií znejúcich na meno PharmTrade Holding Ltd. Na základe tohto prevodu sa [REDACTED] stal vlastníkom 90 % akcií spoločnosti Pharm Trade, a.s. Osoba vystupujúca ako člen predstavenstva mala týmto konaním porušiť zmluvné povinnosti, ktoré jej vyplývali zo stanov spoločnosti PharmTrade Holding Ltd., podľa ktorých rozhodnutie o prevode akcií malo byť prijaté na zasadnutí predstavenstva spoločnosti PharmTrade Holding Ltd., čo sa však nestalo. V dôsledku toho spoločnosť PharmTrade Holding Ltd. ako akcionár spoločnosti Pharm Trade, a.s., stratila všetky práva akcionára a zmenšením majetku spoločnosti PharmTrade Holding Ltd. mala byť sťažovateľovi spôsobená škoda najmenej vo výške 133 000 eur.

4. Namietaným uznesením vyšetrovateľa zo 16. januára 2025 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Vyšetrovateľ uviedol, že v priebehu trestného stíhania boli v postavení svedkov vypočuté viaceré osoby ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) a bola vykonaná konfrontácia medzi svedkami [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Boli zabezpečené listiny týkajúce sa prevodu akcií spoločnosti Pharm Trade, a.s., znejúcich na meno sťažovateľa, teda PharmTrade Holding Ltd. Boli zabezpečené stanovy spoločnosti PharmTrade Holding Ltd., správy z Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) k prebiehajúcim súdnym konaniam, účtovná a súvisiaca dokumentácia spoločnosti Pharm Trade, a.s., ako aj spoločnosti PT Pharmacy I, s.r.o., Prešov (v ktorej mala Pharm Trade, a.s., majetkovú účasť). Taktiež boli zabezpečené správy a listinné podklady týkajúce sa bankových výpisov, úverových zmlúv spoločnosti Pharm Trade, a.s., listinné podklady zo zbierky listín okresného súdu týkajúce sa spoločnosti Pharm Trade, a.s., a Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, podklady k uskutočneným prevodom akcií emitenta Pharm Trade, a.s. Bol vyhotovený znalecký posudok pre účely stanovenia všeobecnej hodnoty podniku spoločnosti Pharm Trade, a.s., a bol vykonaný výsluch znalca. Bola zabezpečená zmluva o spoločnom podniku z 27. januára 2020 uzatvorená medzi [REDACTED] a [REDACTED] pre účely založenia holdingovej spoločnosti v Spojených arabských emirátoch, žaloba zo 7. marca 2022 o vydanie akcií a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a ďalšie dôkazy.

5. Vyšetrovateľ konštatoval, že [REDACTED] ako jedna z dvoch riaditeľov (členov predstavenstva) sťažovateľa, spoločnosti PharmTrade Holding Ltd, 20. mája 2021 bezodplatne previedla 90 kusov akcií emitenta Pharm Trade, a.s., z majetku spoločnosti sťažovateľa na blízku osobu, syna [REDACTED], pričom takto mala konať bez vedomia a súhlasu druhého riaditeľa [REDACTED] aj napriek tomu, že podľa stanov spoločnosti sťažovateľa o takomto prevode malo rozhodnúť valné zhromaždenie, ktoré však na tento účel zvolané nebolo a o takomto prevode nehlasovalo. Skutočnosť, či konanie [REDACTED] bolo v súlade so zákonom, je predmetom konania vedeného na okresnom súde, pričom vyšetrovateľ konštatoval, že v čase vydania uznesenia o zastavení trestného stíhania vo veci samej okresný súd nerozhodol. Taktiež je vedené súdne konanie v Dubaji, ktoré iniciovala [REDACTED] ako žalobca proti

██████████, týkajúce sa jeho pôsobenia v spoločnosti sťažovateľa, ktorým mala byť sťažovateľovi spôsobená značná škoda.

6. Ďalej vyšetrovateľ uviedol, že ustanovenia stanov sťažovateľa neukladajú povinnosť spravovať alebo opatrovať cudzí majetok, iba upravujú postup štatutárneho orgánu spoločnosti v prípade prevodu majetku spoločnosti. Preto porušenie týchto ustanovení nie je možné posúdiť ako naplnenie objektívnej stránky trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona, pretože samotné nedodržanie zákonom alebo zmluvne upraveného spôsobu prevodu akcií nie je trestným činom. Trestným činom je porušenie povinnosti spravovať alebo opatrovať cudzí majetok, a spôsobiť tak škodu. Sťažovateľ je podľa stanov akciovou spoločnosťou založenou podľa dubajského obchodného práva. Na posúdenie protiprávnosti konania ██████████ sú relevantné dubajské právne predpisy, a to ustanovenia zákona DMFC o spoločnostiach č. 5 z roku 2018 v platnom znení, avšak porušenie dubajských právnych predpisov nemôže byť dôvodom na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti na území Slovenskej republiky, ak sa skutok stal na území Slovenskej republiky. Vyšetrovateľ dospel k záveru, že v popísaných konaniach neboli zo strany žiadnej osoby preukázateľne naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a trestné stíhanie zastavil.

7. Proti uzneseniu vyšetrovateľa zo 16. januára 2025 podal sťažovateľ 14. februára 2025 sťažnosť. Namietaným uznesením okresnej prokuratúry z 20. marca 2025 dozorový prokurátor sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol.

8. Dozorový prokurátor v uznesení z 20. marca 2025 konštatoval, že nebolo preukázané, že došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku. Skutočnosť, či konanie ██████████ bolo v súlade so zákonom, je predmetom súdneho konania na okresnom súde, pričom v čase rozhodovania okresnej prokuratúry vo veci samej ešte rozhodnuté nebolo. Súčasne poukázal aj na to, že v Spojených arabských emirátoch je vedené súdne konanie, ktoré iniciovala ██████████ proti ██████████ a týka sa jeho pôsobenia v spoločnosti PharmTrade Holding Ltd., keď jeho konaním mala byť spoločnosť spôsobená značná škoda. Z vykovaných dôkazov vyplýva, že ide o spor medzi dvoma akcionármi spoločnosti sťažovateľa týkajúci sa ich akcionárskych vzťahov, fungovania spoločnosti a vlastníckych vzťahov, pričom ich spor vyústil do ukončenia ich vzájomnej spolupráce a je predmetom civilných súdnych konaní. Porušenie ustanovení stanov spoločnosti nie je možné hodnotiť ako naplnenie objektívnej stránky trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, lebo samotné nedodržanie zákonne alebo zmluvne upraveného spôsobu prevodu akcií nie je trestným činom. Trestným činom je porušenie povinnosti spravovať alebo opatrovať cudzí majetok, a spôsobiť tak škodu, pričom takáto povinnosť opatrovať majetok v stanovách spoločnosti zakotvená nie je. Sťažovateľ je akciovou spoločnosťou založenou podľa dubajského obchodného práva, na posúdenie protiprávnosti konania ██████████ sú relevantné právne predpisy Spojených arabských emirátov, príslušné ustanovenia zákona DMFC o spoločnostiach č. 5 z roku 2018 v platnom znení. Porušenie právnych predpisov Spojených arabských emirátov nemôže byť dôvodom na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti na území Slovenskej republiky. Sťažnosť sťažovateľa ako oznamovateľa (poškodeného) preto zamietol ako nedôvodnú.

9. Sťažovateľ uvádza, že uznesenie okresnej prokuratúry bolo jeho právnej zástupkyňi doručené 16. apríla 2025. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa podaním z 27. mája 2025 domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia okresnej prokuratúry a vyšetrovateľa v tomto konaní.

10. Namietaným upovedomením krajskej prokuratúry z 31. júla 2025 krajský prokurátor posudzoval žiadosť ako podanú podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o spôsobe vybavenia žiadosti o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní. Krajský prokurátor konštatoval, že rozhodnutie vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania, ako aj uznesenie okresného prokurátora o zamietnutí sťažnosti sú vecne správne a v súlade so zákonom. Konštatoval, že z vykonaných dôkazov vyplýva dostatočne odôvodnený záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, nie je žiadnym trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nie je dôvod ani na postúpenie veci príslušnému orgánu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Sťažovateľ tvrdí, že dozorový prokurátor len nekriticky zreprodukoval argumenty vyšetrovateľa bez toho, aby sa vysporiadal s argumentáciou sťažovateľa obsiahnutou v sťažnosti. Argumenty vyšetrovateľa, na základe ktorých dospel k potrebe zastaviť trestné stíhanie, sú právne nesprávne. Podľa sťažovateľa výsledky doterajšieho konania v plnej miere odôvodňujú vznesenie obvinenia konkrétnej osobe.

12. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania neobsahuje podľa sťažovateľa žiadnu preskúmateľnú úvahu prokurátora v reakcii na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľa, preto považuje toto uznesenie za arbitrárne. Vzhľadom na to nepovažuje za správny ani postup krajskej prokuratúry, ktorá v rámci prieskumu prezentovala názor, že dozorový prokurátor nepochybil.

13. Sťažovateľ ďalej uvádza argumentáciu nesprávnosti názoru dozorového prokurátora, že ustanovenia stanov spoločnosti PharmTrade Holding Ltd. neukladajú povinnosť spravovať alebo opatrovať cudzí majetok. Sťažovateľ tvrdí, že odôvodnenie upovedomenia krajskej prokuratúry popiera rozhodovaciu prax súdov vo veciach trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona. Poukazuje na to, že priamo Obchodný zákonník počíta s aplikáciou cudzích právnych predpisov na zahraničné právnické osoby, čím sú dané na rovnakú úroveň so slovenskými právnymi predpismi, zahraničné právnické osoby majú rovnaké práva a povinnosti ako slovenské právnické osoby, a teda požívajú rovnakú úroveň právnej ochrany.

14. Zdôrazňuje, že povinnosť [REDAKOVANÉ] ako štatutárneho orgánu konať s odbornou starostlivosťou bola zakotvená priamo stanovami poškodeného sťažovateľa, ktoré odkazovali na dubajské právo.

15. Sťažovateľ ako zahraničná osoba na Slovensku podnikal ako akcionár slovenskej právnickej osoby PharmTrade, a.s., pričom podľa právnej úpravy by mal mať rovnaké práva a povinnosti ako slovenské právnické osoby. Aplikáciou nesprávneho právneho názoru ohľadom toho, že konateľka spoločnosti nemôže byť trestnoprávne postihnutelná, však dochádza k priamemu odopretiu právnej

ochrany tejto spoločnosti, čo znamená, že sú jej priznané práva v menšom rozsahu ako tie, ktoré požíva slovenská právnická osoba, čo považuje sťažovateľ za nesprávne a neudržateľné.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému uzneseniu krajského riaditeľstva PZ zo 16. januára 2025 a uzneseniu okresnej prokuratúry z 20. marca 2025:

16. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

17. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajského riaditeľstva PZ bola na jeho sťažnosť príslušná rozhodnúť okresná prokuratúra. Namietané uznesenie okresnej prokuratúry z 20. marca 2025 bolo na základe žiadosti sťažovateľa preskúmané krajskou prokuratúrou. Ústavná sťažnosť je tak proti uzneseniu krajského riaditeľstva PZ a okresnej prokuratúry podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

III.2. K namietanému upovedomeniu krajskej prokuratúry z 31. júla 2025:

18. Podanie trestného oznámenia ako formy inej ochrany nezaväzuje orgány činné v trestnom konaní začať na jeho základe trestné konanie. Subjektívne právo oznamovateľa na začatie trestného stíhania negarantuje ani ústava (II. ÚS 88/99, II. ÚS 42/00, III. ÚS 176/07) či Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Perez proti Francúzsku z 12. 2. 2004). Oznamovateľ trestnej činnosti má právo na to, aby sa kompetentný orgán (prokurátor, policajt) jeho oznámením zaoberal, nie však na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave. Rovnako nepatrí medzi základné práva a slobody ani povinnosť orgánu štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv, ako trestný čin. Oznamovateľ trestného činu má právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán zaoberal. Oznamovateľ má právo byť oboznámený s opatreniami prijatými na základe jeho oznámenia a má tiež právo žiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa po podaní oznámenia. Procesným oprávneniam poškodeného však nezodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní začať trestné konanie (III. ÚS 372/2017, III. ÚS 237/2021).

19. O porušení ústavných práv sťažovateľa by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní nevenovali pozornosť skutočnostiam, ktoré tvorili obsah trestného oznámenia sťažovateľa ako oznamovateľa. Tak to v jeho prípade nebolo. Prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil so závermi, ku ktorým dospel vyšetrovateľ, ako aj dozorový prokurátor okresnej prokuratúry, tieto považoval za vecne správne a v súlade so zákonom. Vykonaným

dokazovaním bolo podľa krajskej prokuratúry preukázané, že konaním [REDAKOVANÉ] nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku po strane objektívnej, pretože jej konaním nebola porušená všeobecne záväzným právnym predpisom alebo zmluvou, resp. súdnym rozhodnutím, uložená povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, konkrétne majetok spoločnosti sťažovateľa. Krajský prokurátor sa vyjadril k jednotlivým námietkam sťažovateľa, pokiaľ ide o zistený skutkový stav, právny rozbor a úvahy vyšetrovateľa a dozorového prokurátora, ktoré viedli k zastaveniu trestného stíhania, poukázal na výsledky vykonaného dokazovania a obsah vyšetrovacieho spisu. Rovnako dospel k záveru, že trestnoprávnu zodpovednosť voči konkrétnej osobe pre skutok kvalifikovaný ako porušenie povinnosti pri správe cudzieho majetku je možné vyvodiť výlučne v prípade porušenia povinnosti uloženej všeobecne záväzným právnym predpisom platným na území Slovenskej republiky. Porušenie povinností uložených štatutárnemu orgánu sťažovateľa podľa predpisov Spojených arabských emirátov nepovažoval z hľadiska naplnenia objektívnej stránky označeného trestného činu za relevantné. Skutok, pre ktorý bolo vedené trestné konanie, nebol krajskou prokuratúrou vyhodnotený ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a súčasne krajský prokurátor ani nevzhliadol dôvod na postúpenie veci inému orgánu.

20. Z namietaného upovedomenia prokurátora krajskej prokuratúry v spojení s predchádzajúcimi uzneseniami okresnej prokuratúry a krajského riaditeľstva PZ vyplýva, že trestným oznámením sa zaoberali a svoje závery, podľa ktorých neboli zistené skutočnosti na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe, riadne zdôvodnili. Ústavnou sťažnosťou namietané trestné konanie s výsledkom zastavenia trestného stíhania nepredstavuje porušenie ústavných práv sťažovateľa.

21. Na základe už uvedených skutočností bolo preto potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu